אבל צבור יהא מביא שמביא חובה כיוצא בה ת"ל °לא תעלו צבור לא יעלו על מזבח הפנימי אבל יעלו על מזבח החיצון? ת"ל °את שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקודש ככל אשר צויתיך יעשו אין לך אלא מה שאמור בענין. אמר רב פפא לא מיבעיא קאמר: לא מיבעיא ציבור על מזבח החיצון דלא אשכחן, ולא מיבעיא יחיד על מזבח הפנימי דלא אשכחן אלא אפילו יחיד על מזבח החיצון דאשכחן בנשיאים, הוראת שעה היתה:

מתני' *חביתי כ"ג לא היו באין חצאין אלא מביא עשרון שלם וחוצהו א) ומקריב מחצה בבקר ומחצה בין הערבים. ב) כהן שמביא מחצה שחרית ומת ומינו כהן אחר תחתיו לא יביא חצי עשרון מביתו ג) (א) וחצי עשרונו של ראשון אלא מביא עשרון שלם (מחצה) ד) וחוצהו ומקריב מחצה, ומחצה אבד, נמצאו שני חצאין קריבין ושני חצאין אובדין ה):

גמ' ת"ר אילו נאמר °מנחה מחצית הייתי אומר מביא חצי עשרון מביתו שחרית ומקריב, חצי עשרון מביתו ערבית ומקריב, ת"ל °מחציתה בבקר ו) (ומחציתה בערב) מחצה משלם הוא ז) (מקריב) הא כיצד מביא עשרון שלם וחוצהו ומקריב מחצה בבקר ומחצה בין הערבים, נטמא מחצה של בין הערבים או שאבד יכול יביא חצי עשרון מביתו ערבית ויקריב? ת"ל ח) (מחציתה בבקר) ומחציתה בערב מחצה משלם הוא מביא הא כיצד מביא עשרון שלם ט) [מביתו] וחוצהו ומקריב מחצה, ומחצה אבד, נמצאו שני חצאין קריבין ושני חצאין אובדין. כ"ג שהקריב מחצה שחרית ומת ומינו י) אחר תחתיו יכול יביא חצי עשרון מביתו או חצי עשרונו של ראשון ת"ל ומחציתה בערב, מחצה משלם הוא מביא ומקריב הא כיצד מביא עשרון שלם וחוצהו יא) ומקריב (ב) ומחצה אבד נמצאו שני חצאין אובדין ושני חצאין קריבין: תני תנא קמיה דר"נ ומחצה ראשון ומחצה שני תעובר צורתן ויצאו לבית השריפה. א"ל ר"נ בשלמא ראשון איחזי להקרבה אלא שני למה ליה עיבור צורה, מעיקרא לאיבוד קא אתי? דאמר לך מני תנא דבי רבה בר אבוה הוא דאמר אפילו *פיגול טעון עיבור צורה, רב אשי אמר אפילו תימא רבנן כיון דבעידנא *יב) (דפלגי ברזו) אי בעי האי מקריב ואי בעי האי מקריב, מיחזא חזו:

איתמר חביתי כהן גדול כיצד עושין אותן? רבי חייא בר אבא א"ר יג) יוחנן אופה ואח"כ מטגנה, רבי אסי א"ר חנינא מטגנה ואח"כ אופה, א"ר חייא בר אבא כוותיה דידי מסתברא "תופיני": תאפינה נאה, רבי אסי אמר כוותיה דידי מסתברא "תופיני": תאפינה נא, כתנאי "תופיני": תאפינה נא, רבי אומר תאפינה נאה, רבי יד) יוסי אומר תאפינה רבה אית ליה "נא ואית ליה נאה. *תנן התם חביתי כ"ג לישתן ועריכתן ואפייתן בפנים ודוחות את השבת, מנא ה"מ? אמר רב הונא "תופיני": תאפינה נאה ואי אפי לה מאתמול אינשפה. מתקיף לה רב יוסף אימא דכביש ליה בירקא, דבי ר' ישמעאל תנא תעשה אפילו בשבת, תעשה ואפילו בטומאה. אביי אמר *קרא °סלת מנחה תמיד

הדרי

תלמוד לומר [סי'] ככל אשר צויתך יעשו. תימה נא] למה לי קרא דלא תעלו עליו קטרת זרה ותיפוק ליה נב] מהכא ולומר רבי דה"א דלצבור הוא דמפקרי שלא ישנו אבל יחיד כשין לצבור מביא ותימה דא"כ לא תעלו בלשון רבים למה לי דמיניה דרשיק לעיל לצבור ויחיד מקטרת זרה וי"ל נג] [דאי אמינא לצבור שרי לגבי קטרת נדבה על מזבח הפנימי והוי] שפיר בכלל כאשר צויתך נד] כיון דמייתו חובה *(או) מייתו נדבה ונראה דלא מהדר אלא אקטרת סמים דשייך למזבח הקטרת בההיא פרשתא אבל אמאי דלא כתיב קודש לא מהדר [וה"א דעל מזבח החיצון מביא]: **ומחצה** אבד. קשיא לרי אלעזר דאמר (לעיל דף ח.) קודש לאלתר ומחליטה דאמר קרא מחצה משלם (להבלה) הוא וא"כ אמאי אבד דהא אכתי לא איקדיש קדושת הגוף וי"ל בר פדיון הוא ואע"ג דמשמע במסכת שקלים נה] (דף ד.) אבודין *מליקרב מ"מ נו] מה בין זה לסולם אחר כיון דנפדה מיהו מש"ה קרי ליה אבד: **אפי'** פיגול טעון עיבור צורה. דליף עון עון מנותר לא למנין כא מדהכא איכא [עיבור] צורה הכא ה"נ כדדרשינן פרק קמא (דפסחים דף ג.) ובפרק איזהו מקומן (זבחים דף נו:) ביום אתה שורפו ואי אתה שורפו בלילה: **תעשה** אפילו בשבת תעשה אפילו בטומאה. לא דמפקינן. הכא מחד קרא שבת *וטומאה היינו משום דגלי רחמנא גבי פסח דדרשינן מבמועדו נז] אפילו בשבת ואילטריך קרא אחרינא גבי טומאה אם כדאה ואין לצבור נדחין ונראה דהי מינייהו מפקת דשקלין הם ולא דמו לפסח":

הרי

אבל ליבור יביאוס. נדבה שהרי מביאין חובה כיולא בה פעמים בכל יום: לא תעלו. משמע לרבים קאמר: לא מיבעיא יחיד על מזבח הפנימי. דלא יביא דהא לא אשכחן לה: טו] **מתני'** חביתי. היינו [מנחת] מחבת כ"ג שמביא בכל יום כדכתיב בנו את אהרן מחציתה בבקר על שם מחבת קרן טז] להו חביתים דכתיב (ויקרא ו) "על מחבת בשמן תעשה": לא היו באין חצאין. שלא יביא חצי עשרון בבקר מביתו וחצי עשרון בערב ואע"פ שקריבה לחצאין כדכתיב "מחציתה בבקר" 'מחציתה' משמע מחציתה של שלימה יז] (מחצה משלמה) מחצה מתוך שלם הוא מביא שמביא עשרון שלם וחוצהו: ומינו אחר תחתיו. קודם תמיד של בין הערבים: לא יביא חצי עשרון מביתו ולא חצי עשרונו של ראשון גרס: יח] **גמ'** ת"ל ומחציתה. מריבויא דוי"ו משמע אפי' כהן השומד בין הערבים אע"ג דאיכא יט] חליו עשרון דראשון (ג): מחצה ראשון. שנשאר מכהן ראשון כ] [ומחצה שני שנשאר מכהן שני]: תעובר צורתה. יפסול בלינה: כא] שני להקרבה. (ד) כי אפרשיה הוה חזי להקרבה הילכך בעי עיבור צורה: לאיבוד אתי. ולישרפה לאלתר: אפילו פיגול. דפסול חמור הוא ופסול דאורייתא הוא טעון צורה כב]: חביתי כ"ג. דכתיב מחבת וכתיב מורבכת: אופה. בתנור תחילה ואח"כ מטגנה במחבת: תאפינה נאה. בשעת אפייתה בתנור תהא נאה ואם מטגנה תחילה הרי היא שחורה מן השמן ומן המחבת: תאפינה נא. בשעת אפייתה בתנור תהא נא כמו (שמות יב) אל תאכלו ממנו נא כלומר כג] בכך תהא מבושלת קצת ואינה מבושלת כל צרכה והיינו מטגן דבהא מודו כ"ע דתרוייהו בעינן כדכתיב על מחבת בשמן וכתיב תופיני: תאפינה רבה. אפיות הרבה אופה ומטגנה ואופה: אית ליה נא. מש"ה אופה אחר טיגון ואית ליה נאה מש"ה אופה תחילה. לישנא אחרינא כד] רבה גדולה ומרוקעת ודקה והוי נייה ואית ליה מטגנה תחילה ואח"כ אופה כה] ואיכא [א] טיגון נא ונאה וגדולה היא: לית [ג] תאפינה רבה שירככנה בשמן ס) (קריבה נאה) [הרבה] והוי נייה תחילה מטגנה ואח"כ אופה ואיכא נא ונאה שלשתן במשמע: פריכסן. תקון האלות שקורין כו] אמיט"ר ובלשון [illegible] סמי"ד: בפנים. בעזרה דהטר של מחבת היה בעזרה (ה) לישה ועריכה ואע"ג דקודם מתן שמן היא, והאי תנא אית ליה מדת יבש לא נתקדשה מדלא מצריך לישה שאר מנחות בפנים כח] הא "בעינן פנים דקסבר חצי עשרון שבו היה חולק חביתי כ"ג נמשח, והאי דלא משחו את העשרון השלם מפני שכל אדם מודד בו מנחתו ופעמים כט] שמוליאו לחוץ אבל זה אינו מסור אלא ל] לכהנים: מנא הני מילי. דדוחות שבת: אינשפא. נפוחה ברוח כמו (שמות טו) נשפת ברוחך: דכביש ליה בירקא. טומנין בירקות כדי שלא ישלוט בה רוח: תופיני. על מחבת בשמן תעשה (ויקרא ו): כמנחת תמידין. דדוחות שבת:

רבא

רבינו גרשום

אבל ציבור יהא מתנדב ומביא שכן מביא חובתו כיוצא בה בכל יום הקטורת משל צבור היתה באה: אין לך אלא מה שאמור בענין ככל אשר צויתיך יעשה: חביתי כהן גדול. מנחתו שהיה מקריב בכל יום קרויה חביתין משום דכתיב בה על מחבת בשמן: תלמוד לומר ומחציתה מוי"ו דומחציתה קא מרבה: מחצה של ראשון ושל שני שאובדין תעובר צורתן לעבור לזו לינה ושורפין. בשל ראשון משום הכי בעי צורה. דאיחזי ליה להקרבה דבשעת הפרשה שניהם היו ראוים להקריב אחד בבקר ואחד בין הערבים: אפי' פיגול טעון צורה דיליף עון עון מנותר תותר הוי [עיבור] צורתו: אופה בתנור תחילה ואח"כ מטגנה בשמן: תופיני תאפינה כשהיא נאה. כלומר בלא שמן שאם היה מטגנה תחלה ואח"כ אופה היתה שחורה מחמת השמן ולא היתה נאה: תאפינה נא. והוי נא אפוי ולא אפוי כל צרכו והיינו כשהוא מטגנה אינה אפויה כל צורכה וכשהוא מכניסה לתנור היא נא היינו תאפינה נא: תאפינה רבה. כלומר תאפינה הרבה אפיות: ואית ליה לר' דהוא נא ואית ליה נאה. הילכך תאפינה לכתחילה נאה בלא שמן ולא כל צרכה וחוזר ומטגנה ודיין היא נא וחוזר וחוזר ואופה כל צרכה. ואית דאמרי תאפינה רבה כלומר שיעשה חלה דקה ורחבה הרבה. ואית ליה נא שמטגנה תחלה והיא נא וחוזר ואופה ואית ליה נאה. והיינו נאה שהיתה רחבה. מורבכת אמר לך ר' היינו שאחר אפייתה היה חולטה ברותחין. פתים היינו שכופלה לשנים ושנים לארבעה ופותת ואח"כ היה מקריבה: אינשפא לה. כלומר שניא צורתה ועשתה ולא הויא נאה: אימא דכביש לה בירקא. כלומר שיכסנה בירק מפני החמה או מפני הרוח ולא תשתנה צורתה ולא תדחה שבת:

ויקרא ו: יג (החביתין)
זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אתו עשירית האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב

ויקרא ו: יד (מנחת חביתין)
יד) על מחבת בשמן תעשה מורבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח לה'

ז"ל כמי. פלוני נרמלה

[לקמן ע. ע"ש]

עין משפט
נר מצוה

קמב א מיי' פי"ג מהל' מעה"ק הלכה ג:

קמג ב מיי' פ"ג מהל' תמידין ומוספין הל' כ:

קמד ג ד מיי' שם הלכה כא:

א' מייתו נדבה יעשו כמו כתובה ועוד מהלה ז"ק

קמה ה מיי' פי"ג מהל' מעה"ק הלכה ג:

קמו ו ז ח מיי' פ"ג מהל' תמידין ומוספין הל' יח:

ל"א נמצא

נושא
חביתי כהן גדול

מהם פס בין סי' ז"ק

ז"ק

נושא
חביתי כהן גדול
באים מעשרון שלם
שחוצים אותו במקדש
ומקריבין חציו בבקר
וחציו בין הערבים

ושומאה וגבי פסח דכתיב מבמועדו ז"ק

מהגה
[illegible]

נושא
איך נוהגים במקרה שאירע
איזה פסול או ביטול
אחרי שקרבה את מחצה

[עי' תוספות פסחים סו. ד"ה [illegible]]

נושא
הכנת חביתי כהן גדול
[illegible]

שימה מקובצת
א) [illegible]
ב) [illegible]
ג) [illegible]
ד) [illegible]
ה) [illegible]
ו) [illegible]
ז) [illegible]
ח) [illegible]

נושא
מקורות
חביתי כהן גדול
[illegible]

[illegible] יא) ומינו כהן גדול אחר: יב) והקריב מחצה ומחצה אבד נמצאו שני חצאין קריבין ושני חצאין אובדין: יג) דבעידנא [illegible] אשכחן לה הס"ד ואח"כ מה"ד אין לך אלא מה שאמור בענין. בפרשה האחרת של מזבח הפנימי והצבור דכתיב והקריב עליו אהרן [illegible] עשרון שלם בבקר ועשרון בין הערבים כל זמן שהיא קריבה. כשל צבור הס"ד ואח"כ מה"ד גמ' ומינו אחר תחתיו. קודם [illegible] מכהן שני: כח] מחוי: כט] טעון צורה. כדילפי' עון עון סנותר בפ' כיצד צולין הס"ד: כג] חיבה בכך נמחק: כד] לא גרסי' תאפינה רבה: כה] [illegible] [illegible] ובלשון צרפת מניד: כח] בפנים. והא בעינן בפנים: כט] שמוציאו לחוץ ואע"ג דאמרינן כלי שרת לא קידש ליפסל ביוצא [illegible] הלא נתקדש וי"ל דלא היה מודד בלוג של כלי שרת. תו"ח: ל] לכהנים. ולא נראה לר"י דאין זה טעם ברור לחלק בין עשרון לחצי עשרון כיון דתרווייהו מדת יבש היא ואומר ר"י דלהכי נקט חביתי [illegible] דדוחות את השבת ואינו כשאר מנחות דאינן דוחות את השבת אבל לישתה ועריכתה בפנים לאו לאפוקי שאר מנחות אתא דה"ה שאר מנחות כן וכן משמע לקמן בפ' שתי הלחם דקתני [illegible] המנחות יש בהן מעשה כלי בפנים פי' כגון לישה ועריכה ואפיה אלמא דשאר מנחות נמי לישתן ועריכתן בפנים. תוס' אחרות: לא] למה לי קרא. ושמא לעבור עליו בלאו כתבינהו רחמנא [illegible] וי"ל דלא שמעינן מהאי קרא [אלא] שלא יקטיר קטורת (של) [על] מזבח החיצון לפי שהכתוב מדבר על מזבח הפנימי וככל כליה וכן במזבח העולה וכליה ועל זה קאי כאשר צויתיך [illegible] דהוי שפיר בכלל: לב] צויתיך. בין: לג] שקלים. גליון בירושלמי בפס' שקלים פ"ו משמע דמותר מעות דעשירית האיפה של כה"ג אבודין דילכו לים המלח: גליון אחר. י"ל אפי' דקדושת דמים אבוד [illegible] כדמוכח בפרק בתרא דאפי' מותר מעות אבודין: לד] מ"מ עיין פסחים דף ס"ז ע"א: לה] מבמועדו. עיין פסחים דף ס"ו ולקמן בתוס' דף ע"ב ע"ב:

הגהות צ"ק (א) [illegible] : (ב) ל"ל רבה [illegible] :

הגהות הב"ח (א) במשנה חצי עשרון מביתו ולא חצי עשרונו: (ב) גמ' ומקריב מחצה ומחצה אבד: (ג) רש"י ד"ה ת"ל ומחציתה וכו' דראשון יביא מביתו הס"ד: (ד) ד"ה חזי להקרבה כאפרשיה כו': (ה) ד"ה בפנים וכו' בעזרה ואע"ג דקודם כל"ל ותיבות לישה ועריכה נמחק: